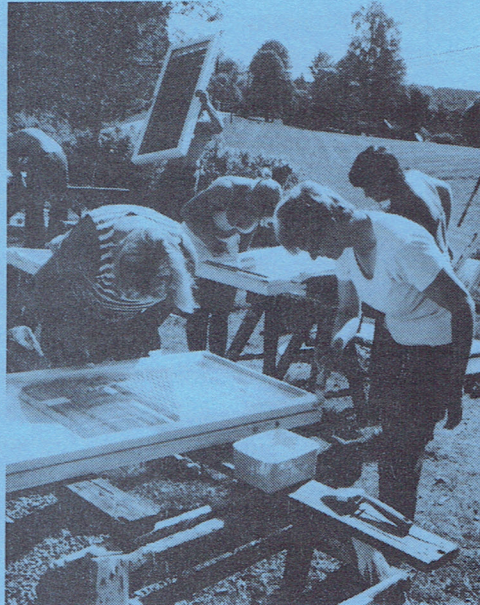
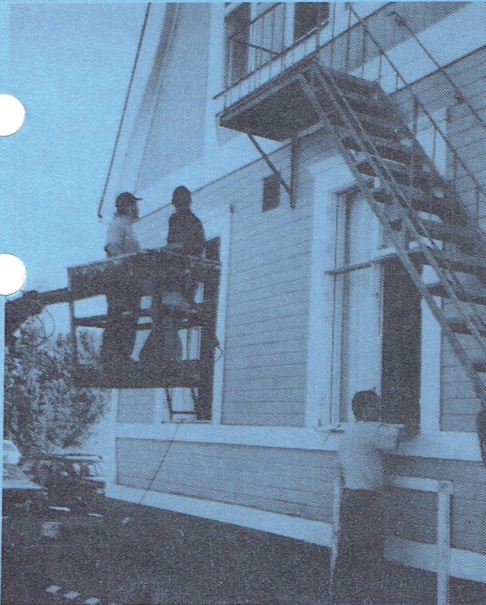

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 2 2001

Många flitiga löabor deltog i sommarens målning av skolhuset

Löa Skollag köper pensionärshemmet?

Gustavsson & Erikssons Byggnads AB vill sälja sin fastighet Västra Löa 6:57, dvs "gamla pensionärshemmet" där dagis och fritis nu har sina lokaler. Löa Skollag har fått ett förhandserbjudande att ta över fastigheten och skollagets styrelse funderar just nu allvarligt på det.

Pensionärshemmet strax bakom skolan i Löa byggdes 1960 av kommunen och köptes in av Gustavsson & Erikssons Byggnads AB 1990. Det innehåller sex lägenheter, varav en för närvarande är uthyrd för sitt ursprungliga ändamål. Tre lägenheter utnyttjas nu för Trollebo dagis och fritis. Även hemtjänsten har lokaler i huset.

Skollagets styrelse har inspekterat huset och även låtit en sakkunnig besiktningsman ge sitt uttalande. För att vara 40 år gammalt anses huset vara i relativt gott skick, men en hel del åtgärder kommer ändå bli av nöden. De viktigaste gäller dräneringen, som försämrats av att marken lutar in mot huset, och taket som bland annat behöver tilläggsisoleras. Ett extra

bekymmer är att takteglet är av en sort som knappast går att få tag i numera.

En arbetsgrupp för Skollaget förhandlar med säljaren om priset och styrelsen beräknar att kunna fatta ett avgörande beslut vid sitt möte 23 september.

Fastighetens taxeringsvärde är 500 000 kr. Hyresintäkterna för 2001 uppgår till 177 864 kr och kostnaderna, enligt mäklarens beräkning, till 98 500 kr, varav 75 000 kr åtgår för uppvärmning.

Skollagets styrelse fann vid sin inspektion bland annat att stora outnyttjade utrymmen finns i källarvåningen. Dessa skulle eventuellt kunna omvändas och hyras ut till lämpligt ändamål. För att få bättre värmeekonomi i skolan diskuterar

**Välkomna till byn!
Allt fler flyttar till Löa** Sid 3-5

Hyttfest med Jeopardy och trestegstävling Sid 6

Löaungdomar får egen fritidsgård Sid 7

Skollaget nu också att byta ut den gamla oljepannan mot en värmepump. Blir köp av "pensionärsfastigheten" aktuellt kan värmekostnaderna där kanske minskas på samma sätt.

Skolan målad

Löa Skola är nymålad och fräsch sedan början av sommaren. En stort antal skolföräldrar och aktieägare ställde upp och fixade allt som behövdes med skrapning och målning av såväl väggar som fönster samt utbyte av en del murkna trädetaljer. Åter ett exempel på vad som kan åstadkommas med gemensamma och frivilliga krafter. Löa är fantastiskt!

En dag när världen mörknade

Så är det då dags att i det här hörnet berätta om sommaren som gått. Vi skulle berätta om det ovanligt vackra vädret och alla trevligheter som vi upplevt i Löa. Inte ovanliga, men traditionella sommaraktiviteter som midsommarfest i Björkhagen, Löafest, Hembygdsdagar med laxfiske i Kvarndammen, bollrace, spelmansstämma i hyttan och allt annat. Inte heller i år bekymrar vi oss för att vi kommer lite sent med en del sådan information. Syftet med Löa-Bladet är ju inte bara att komma med aktuell information till dagens Löabor, utan också att dokumentera livet i vår gamla Bergslagsby för eftervärlden.

Men mitt i vår strävan att försöka finna några synonymer för solsken, trevligheter, roligt, traditionellt och andra ord som vi ständigt får anledning att använda när vi ska berätta om sommaren i Löa, så förmörkas plötsligt världen. Vi blir inte direkt drabbade i Löa, men via den numera supersnabba nyhetsförmedlingen världen över sitter vi i våra bergsmansgårdar och timrade stugor även här i lilla Löa och ser hur det två tornen i World Trade Center i New York brinner och rasar ihop inför våra ögon sedan två kapade flygplan avsiktligt flugits rakt in i dem. Även försvarshögkvarteret Pentagon i Washington står i brand efter en liknande attack och från

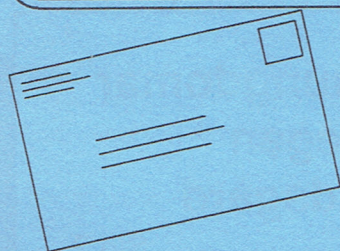
flera andra håll i USA rapporteras liknande otroliga händelser i detta samordnade och världens hittills största terrordåd.

Det är tisdagen 11 september 2001, en regntung eftermiddag i Löa. I våra TV-apparater ser vi världens chockade statsmän tala omväxlande med filmbilder som tycks hämtade från en katastroffilm. Men detta är inte film, det är faktisk, men obegriplig verklighet. Tusentals människor befaras ha dödats, men än finns inga exakta uppgifter om det. Inte heller vem eller vilka som ligger bakom dådet. Vad detta kommer att få för följder för världen i övrigt vet vi inte heller.

Men vi vet naturligtvis att livet ändå kommer att gå vidare på något sätt. I Löa innebär det att vi fortsätter att arbeta med Löa-Bladet. Vi ser fram emot höstens aktiviteter och vi kan i detta nummer glädjande nog hälsa flera nya löabor välkomna till byn. De senaste veckornas väderrapport handlar mycket om regn, men å andra sidan har det satt ganska god fart på såväl kantareller och trattkantareller som Karl-Johan, blodriska och rynkad tofsskivling. Och lingontillgången är fläckvis god.

Vi berättar om det såsom vi tänkt, även om det inte är det som kommer att bli mest ihågkommet från denna dag.

September 2001

Nya adresser till nyår

De belägenhetsadresser som vi skrev om i förra Löa-Bladet är på gång. Kommunens plan- och mätningkontor har ritat och fyllt i namn på en karta, som ska kunna ligga till underlag för de nya adresserna. Byalagen kommer att kallas till möten under hösten, då dessa kartor ska diskuteras och kompletteras. Alla fastighetsägare ska få möjlighet att yttra sig innan de nya adresserna fastställs.

Men Löa blir inte postadress

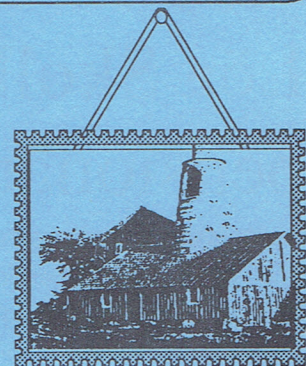
En begäran hos postverket att Löa skulle få bli egen postadress har inte godkänts. Det skulle på något sätt krångla till sig för dem som bor i Bångbro, som också skulle få lov att få Löa som postadress i så fall.

Arv till arkivet

Löa Byarkiv har i arv efter Åke Eriksson fått mottaga ett flertal tavlor med motiv från Löabygden. Åke Eriksson, som avled tidigare i år, bodde i Kraftstationen i Löa.

Tavlorna är målade av hans framlidne bror Stig Eriksson. Enligt Åkes testamente har arkivet dessutom fått mottaga 10 000 kr, som ska avsättas i en särskild fond "Åke Erikssons Tavelfond", för skötsel och vård av tavlorna. Fonden ska stå under insyn av hembygdsföreningens och Löa Hyttelags revisorer.

Tavlorna ska förvaras i Löa Byarkiv, men kan efter arkivfogdens gottfinnande ställas ut eller deponeras i offentliga lokaler i bygden.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd. 16:e årgången. Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion:

Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55 Maria Lindstedt, Fredensberg, tel: 309 09

Välkomna till Löa!

Löa hör till undantagen. Kommuner runt i kring må kämpa med utflyttning och sjunkande befolkningssiffror. I Löa blir vi bara fler. Tyvärr har vi inte någon alldeles exakt statistik att visa, det beror lite på vem som räknar och var vi ska påstå att byns gränser går. I den kommunala befolkningsstatistiken redovisas inte Löa separat och bladet fick bassning när vi förra året påstod att löaborna ökat till 292 från 275 år 1989. Man kan få ihop bra många fler om bygränsen dras på annat sätt.

Vi struntar dock i det nu och hälsar sju nya löabor hjärtligt välkomna, väl medvetna om att inte heller det är någon totalsiffra. Det finns såväl nyfödda som sambor och andra inflyttade som vi aldrig nämnt i Löa-Bladet. Må detta vara oss förlåtet och må alla känna sig lika varmt välkomna till byn i alla fall.

Nu behöver Wickmans inte flytta mer

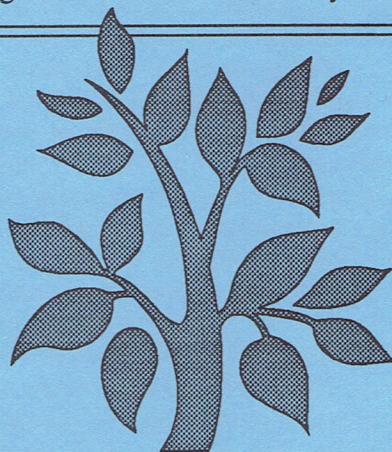
Humlegården eller Hummelgården? Det finns olika uppfattningar vad gården heter. Men Eric och Britt Wickman bekymrar sig inte så mycket för det. Det viktiga och säkra nu är att de efter otaliga flyttningar och många års flackande världen över tänker stanna för gott i Löa.

Eric Wickman räknar Uppsala och Tierp som barndoms- och uppväxttrakter. Men mormor var född i Larsviken och morfar på Tappen. Därtill var hans mor, Sigrid Wickman, med i den första styrelsen för Löabygdens Hembygdsförening. Så rötter finns i Löa och några tremänningar kan han också hälsa på i byn.

Hustrun Britt Wickman räknar sitt ursprung från en liten, liten by i det innersta av Värmland och har nu inte heller någonting emot att byta mångmiljonstäder som Sao Paulo och London mot lugnet i Löa och Bergslagens tysta skogar.

Fast punkt i Löa

Det var Erics jobb för Fagersta och Atlas-Copco som förde paret Wickman på den långa utlandsturnén till Brasilien, Kanada, Australien och England. Humlegården (den heter oftast så nu, även om Hummelgården också finns på gamla handlingar), som Erics föräldrar köpte efter gamle rektor Wilhelm Abenius 1957, har hela tiden funnits som en fast punkt i det gamla landet. Några svenska sommarveckor per år har det kunnat bli. Och när nu Eric blivit

pensionär väljer de alltså att slå sig ner här i Löa.

– Det är klart att det kommer att bli en omställning, säger Britt, Sverige har förändrats under de år vi varit borta och själv förändras man ju också en del. Men ingen av oss har behov av storstadsmiljön, vi trivs utmärkt väl med att dra i väg på långa promenader i skogen.

– Det mest speciella nu blir kanske att vänja sig vid att vi faktiskt ska stanna. Vi flyttade så ofta förr, inte bara mellan länder, utan också till olika platser i det land vi för närvarande var stationerade. Jag har nästan själv svårt att tro att vi faktiskt inte behöver flytta mer.

Hoppas på jobb

Under tiden i Kanada arbetade Britt Wickman för en pälsfirma, som köpte upp skinn från indianerna. Jakten var hårt reglerad och ingen jägare kunde sälja sina skinn utan licens och vederbörliga stämplor. Men det var ju ändå en hantering som djurrättsaktivister inte gillar och firman drevs i konkurs. Via ett bemanningsföretag har hon sedan sysslat med varierande uppgifter för olika företag under kortare eller något längre perioder och en del av utlandstiden har hon också ägnat sig åt universitetsstudier. Så förhoppningen är nu att hon via arbetsförmedlingen ska hitta något lämpligt jobb.

– Fast i Australien var jag bara lyxhus-tru och spelade golf, säger Britt, och golf spelar jag ju gärna här också.

Även Eric följer gärna med till Stjärnfors golfbana. Annars ger ju huset en hel del att göra. Utanför finns nu grunderna för ett par friggébodar i ordninggjorda och ombyggnadsplaner finns för huvudbyggnaden, även om inga större ingrepp planeras.

Ny utsikt

– Vi har ungefär 40 kubikmeter möbler och husgeråd magasinerade i Örebro, berättar Eric och vi måste skapa oss lite mer utrymme. Det här huset var ju fullt möblerat efter mina föräldrar, nu flyttar vi in lite undan för undan och känner av vad vi vill bevara av det gamla och vad vi vill byta ut.

Britt har också ägnat en god del av sina krafter till att fälla träd och röja sly och fått till stånd en lika vacker som förvånande vy över Sörsjön mot Uddnäs, Bankens och Mårtensgård. Uppifrån riksvägen ser man ju ingenting av detta.

– Så länge jag orkar hålla i en såg ska det inte växa igen här igen, lovar Britt!

Mörkret svårast

Kvällarna mörknar allt snabbare och paret Wickman känner att det svenska höstmörkret kanske kan bli svårt att vänja sig vid. England, där de bott senast, ligger ju en bra bit längre söderut. Och det är inte alls så regnigt som det påstås, inte värre än Sverige i alla fall.

Hårda vintrar har de dock en viss vana vid. I North Bay i Kanada kunde det vara minus 30 grader flera veckor i sträck och när det snöade kom det sällan mindre än en halv meter åt gången.

– Hittills har tiden i Löa mest känts som en lång semester, säger Eric. Vi har bott här i två månader nu och så länge har jag aldrig varit här i ett sträck förut. Men det kommer säkert att kännas bra "efter semestern" också, vi ska nog att finna oss tillrätta med mörkret.

Åmundhagen i LÖa uppfyller alla drömmar om hårt arbete

Ett hus vid sjön på landet, men inte alltför ocentralt och ensligt. En rejäl tomt och gärna ett hus som kunde ge fritidssysselsättning i form av renoveringsarbete. Det var vad Lennart och Birgit Nilsson i Lindesberg sökte efter i flera år.

Och så plötsligt fanns Åmundhagen i LÖa till salu där på internet! Det var ösregn, kallt och blåsigt när de såg stället första gången, men det blev kärlek vid första ögonkastet. Detta var precis vad de hade sökt efter!

De flesta i LÖa säger kanske Stettens fortfarande. Men Åmundhagen är den officiella fastighetsbeteckningen. Och här planerar alltså Lennart och Birgit Nilsson att slå sig ner för gott såsmåningom, när huset blivit beboeligt. Det skulle ta fem år enligt den ursprungliga planen, men Lennart drabbades av sjukdom, gick in i väggen och är för närvarande långtidssjukskriven.

– Så jag har begärt förlängning med ett par år, säger Lennart och Birgit nickar godkännande. Annars skulle det ha varit färdigt till våren.

Rejäl tomt

De började med tomt. För att få den så rejäl som de ville köpte de till en bit av kommunens igenväxta mark mot badplatsen och en del av tallåsen mot Ardesjös gamla rovkällare. Sedan började ett digert röjnings- och rensningsarbete. Här fälldes träd, röjdes sly och rensades skrot. Häpna hund- och andra vandrare runt Kanaan kunde följa hur platsen ljusnade undan för undan.

– Här fanns en del att ta av, säger Lennart, sammanlagt har vi kört bort 6,5 ton skrot.

Till tomten kördes i stället sand, grus och jord, som ännu ligger i stora högar vid uppfarten.

– Folk har väl tittat och undrat över de där högarna, tror Lennart, men det är bara det att jag tycker att det ska finnas högar med sand, grus och jord vid varje hus. Alltid kommer det till någon användning.

Funderingar kring huset

Anläggandet av ett trädgårdsland hörde också till de första åtgärderna och under tiden funderade Lennart och Birgit fram och tillbaka hur de skulle göra med huset.

– Ett tag var vi inne på tanken att peta i kull det och bygga någonting helt nytt, men sedan kände vi ändå att det vore roligare att bevara det gamla. Vi hade lärt oss mer om husets historia och då får man ju alltid mer känsla för det också.

Tomten styckades av från Sandåsen 1876 och tio år senare köptes stället av skraddare Per Gellerstedt för en köpeskilling på 600 kr. Enligt ett gammalt fotografi från 1900 hade huset då en veranda med dubbeldörr och så där lite snirkligt spröjsade fönster. Den verandan vill Lennart och Birgit försöka återställa, men inuti blir det nog inte riktigt som förr.

Praktiskt att bo

– Vi ska ju bo där och måste göra det lite praktiskt för oss, förklarar Birgit.

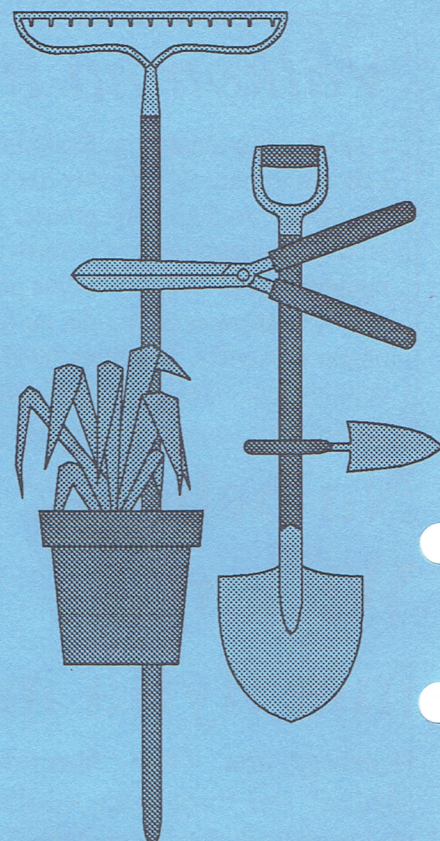
Därmed tycks det inte bli mycket mer än vedspisen och dörren mellan köket och rummet som blir kvar av det gamla. Hela inmätet av huset, inklusive golv och gamla trossbottnar är utrivet. Planerna att inreda sovrum uppå har de övergivit.

– Trappan skulle bli ganska brant och vi har insett att vi inte blir yngre med åren, säger Lennart. Och Birgit, som sedan 38 år tillbaka arbetar på Lindesbergs lasarets ortopedavdelning, har sett hur många brutna lårbenshalsar som branta trappor orsakar.

Så nu lutar det nog åt att det blir en utbyggnad på baksidan mot sjön, för att göra stugan lite rymligare och mer lämpad för ett modernt boende. Fårstängslet runt tomtens är ägnat att göra den mer lämpad för Buster, en lurvig och vänlig Bouvier du Flandres.

Den yttre panelen är också nedtagen, plankor för plankor, för att skrapas och sättas på plats igen.

– Fast en del av panelen får vi nog lov att förnya och vi har också upptäckt att en del av timmerstockarna i stommen behöver repareras.

Ingen husvagnssemester

Om paret Nilsson önskade sig ett hus som gav fritidssysselsättning i form av renoveringsarbeten, så har de blivit ordentligt bönhörda. Men ingen av dem tycker att det blivit för mycket. Det är ju så roligt att hålla på med sådant här!

Dock blev det kärvt att hinna med hus och trädgård i Lindesberg också, så det är sålt och utbytt mot en lägenhet i väntan på att LÖahuset ska bli färdigt. Husvagnen som nu står parkerad i Åmundhagen innebär inte att semester längs svenska eller utländska vägar lockar på något sätt.

– Nej, det har jag då rakt inget behov av, säger Lennart, jag tror att det bara skulle pirra i hela kroppen under en sådan semester med tanke på allt som finns att göra här. Husvagnen skaffade vi bara för att snabbt få ett ställe att bo någotsånär drägligt medan vi jobbar här. Än så länge är vi ju här så ofta vi kan, men när kvällarna börjar mörkna redan vid sextiden stannar vi väl oftare i stan. Vi behöver ju inte bli färdiga till våren heller, utan räknar alltså med att det ska ta ett par år till.

– Förresten blir man ju aldrig färdig med ett sådant här ställe. Här kommer alltid finnas något att göra. Vi planerar för en gäststuga, uthuset ska rustas och en ny smedja nere vid sjön står också på listan över kommande projekt. Den gamla som fanns där en gång var förfallen bortom all räddning och fick forslas bort tillsammans med det andra skrotet.

Nu är Ån bebodd igen

300-årig släktgård förses med bredband

Det kanske inte är många ens i Löa som riktigt vet var Ån ligger. Trots att det är en av de äldre och anrika gårdarna i byn. Men den syns inte så bra och den har inte varit fast bebodd på många år. Men nu är den det. Där bor sedan i somras Björn Rundlöf och Kajsa Rebeling med sonen Jerker.

Löa-Bladet saktar in vid den ensliga brevlådan längs riksvägen just som man kommit in på Löarakan när man kommer söderifrån. Brevlådan har hängt lite grand på trekvarts förut och sett synnerligen obebodd ut. Nu ser den ut att vara ny och röd och betydligt stadigare. Vi svänger in genom grindhålet och – har man sett! – där ligger plötsligt en hel gård med huvudbyggnad lite upppå kullen, timrad undantagsstuga, uthus och utsikt över Storån.

Inte ny i byn

Björn Rundlöf vill kanske inte riktigt gå med på att han hör till de nya löaborna. Gården har funnits i hans mormors släkt i över 300 år och själv har han många barndomsminnen från sommar- och andra skollov i Löa. Sin potatis har han också odlat på Ån i flera år. Men nytt är ändå att han tagit familjen med för att bli åretruntboende i Löa.

En dröm som gått i uppfyllelse kanske man kan säga, men mer ändå en sedan länge utstakad plan, som nu kunnat fullföljas eftersom alla förutsättningar fanns. Björn själv har kunnat ta arbetet för ett försäkringsbolag med sig på halvtid, Kajsa har fått jobb på Guldsmedshytte bruks kontor och Jerker, som skulle börja 7:an och ändå byta skola och miljö, tyckte att det var helt OK att följa med till Löa och börja högstudiet i Storå.

– Det var avgörande, säger Kajsa, hade inte Jerker velat flytta hade vi knappast gjort det.

Kablarna först

Så i juni kom flyttlasset och grävningarna för det väsentligaste började omedelbart. Här behövdes kablar för bredbandsuppkoppling! Men sådant är ju lätt ordnat i företagsvänliga Löa.

Björn är helt nöjd med övriga kommunikationsmöjligheter också. De dagar arbetet kräver stockholmsnärvaro tar han bussen utanför 05.30 och kan vara tillbaka vid 18-tiden. En fullt normal arbetstid inklusive resor.

– Bil har jag kört så att det räcker, det är inte roligt längre, hävdar Björn.

En bit i taget

Undantagsstugan är omvandlad till kontor och någon förvandling ska väl även huvudbyggnaden få genomgå såsmåningom. Ett nytt och större kök ska det i alla fall bli.

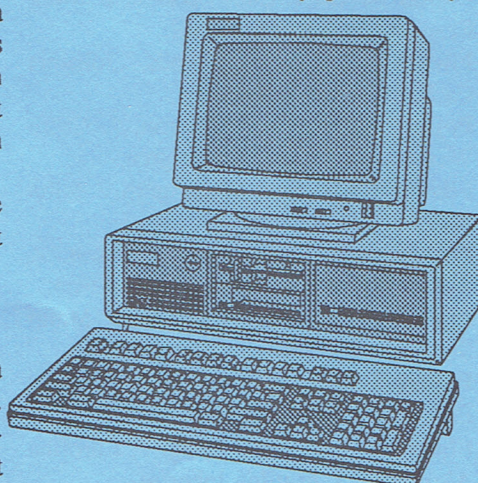
– Men vi tar en bit i taget, säger Kajsa, vi har inte kommit ur alla flyttkartonger än.

– Och det blir alltmer spännande att öppna dem, påpekar Björn, från början visste vi väl ungefär vad vi hade i de olika kartongerna, men nu hittar vi ständigt saker som vi glömt bort.

Som så många andra stockholmare tycker Björn och Kajsa att storstadens charm har sina begränsningar. Nu lockar livet på landet och de ser väl med viss spänning fram emot att etablera sig i Löa. Några speciella intressen säger de sig inte ha, för de är intresserade av precis allting. Och att Löa kan erbjuda gymnastik och allehanda andra aktiviteter låter mycket bra. Kajsa hör dessutom till surströmmingsvännernas skara och kommer helt visst inte att behöva sitta ensam med sin burk i skogen.

– Då får väl jag ordna kalas för surströmmingsänklarna, inflikar Björn snabbt.

Löa är som alltid möjligheternas by.

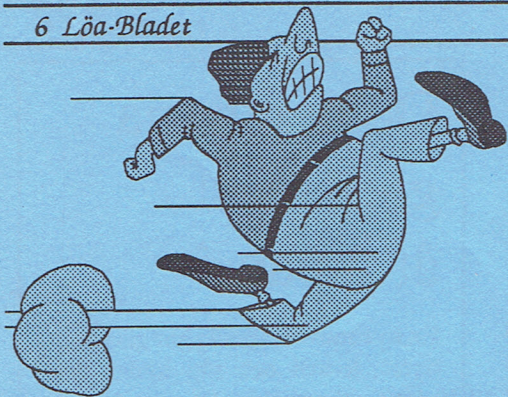
De pengarna gick mest åt pipan

En ny renoveringsvåg har gått över hytta, kvarn och såg under den gångna sommaren. På grund av att Eyravallen i Örebro inte ska rustas upp med statliga pengar, såsom det först var tänkt, kunde Länsstyrelsen skjuta till en större del av beviljade pengar till Löa redan i år. Och ett ivrigt snickrande, murande och målande har pågått här sedan i maj.

Det är framför allt rostugnen som fått sin pipa ordentligt omsedd och ommurad. Visserligen syns det knappas att den är restaurerad, men det är ett mycket gott betyg åt huvudentreprenören Bröderna Hansson. För så här gamla kulturhistoriska byggnader ska ju inte se nylagade ut. Men allt löst bruk och lösa stenar har skrapats bort och ersatts med kalkbruk som först blandades med svart och gult färgpigment, för att se lika gammalt ut som förr. Rosten på järnbanden runt pipan skrapades också bort medan byggställningarna fanns på plats. Den nedre och invändiga delen av rostugnen kommer att färdigställas på samma sätt under hösten. Rödfärgning av rostugnhuset har utförts av Zetterlunds Måleri.

Så har kvarndammen reparerats under ett par veckor i augusti med AEB Ludvika som entreprenör och sågen har fått taket omlagt. Ca 350 tegelpannor har bytts ut och vindbräderna förnyats. TAB i Storå har gjort det jobbet och Zetterlunds Måleri har målat också såghuset.

Masugnen behöver också målas och diverse andra träarbeten utföras. Värdet får avgöra när detta kan ske. Ytterligare restaurationer planeras till nästa år. Totalt har nödvändiga renoveringsåtgärder kostnadsberäknats till 1,5 milj kr. Länsstyrelsen har beviljat bidrag till 75% av kostnaderna och Lindesbergs kommun med 345 000 kr. Länsstyrelsen har kunnat betala ut 625 000 kr i år och skjuter till resten nästa år.

VM-yran smittade Löabor Fantastisk trestegsbana i hyttan

gången, och där, vid den första maschallen var det dags att börja hoppa. Ett streck hade ritats i sanden. Själva banan gick längs med långbordet.

Tekniken inte viktig

Tävlingen föregicks av många diskussioner. Vilken fot ska sättas ned först? Ska samma fot sättas ned två gånger i rad? Landningen, ska den ske med en eller två fötter? Domaren Emil Lager gav dock snabbt besked: det viktigaste var inte tekniken. Det räckte med att ta tre stora kliv. Sagt och gjort, och det blev en spännande tävling. Sent anlända gäster var inte sena att ställa upp. Anders Ericsson gjorde en fin insats, likaså Anna Martinsson och Arne Larsson, när han väl fick av sig ryggsäcken.

Glass, gädda och cigarr i pris

Alla barn som ställde upp belönades med glass. Sofia Elvenäs visade sig ta hem segern i barnklassen. Maria Lindstedt segrade i damklassen, och William Long stegade längst bland herrarna. Priserna bestod av insamlade saker av

övriga gäster. William vann bland annat en nyinfångad gädda (som Jens Ericsson fiskat upp) och Maria en cigarr och lite annat onyttigt.

Övernattning i malmbåsen

Löa-Jeopardyn var liksom tidigare ett populärt inslag. Vid sommarens båda hyttfester har Emil Lager med medhjälpare skrivit ihop svar som tävlande Löabor fick gissa frågorna till. Den första festens tävling slutade med tre förlorare som fick en gratis övernattning i malmbåsen (för två personer var). Den sista tävlingen vanns av Astrid Ericsson.

Underhållning var det förstås också av mer traditionellt slag. Karl-Ola Larsson gästade en fest med dragspel. Lisa Lager läste en text av Gerda Andersson, som handlade om tiden då Löa hytta var i drift.

Gitarrspel och sång i olika konstellationer blev det också. Karro Ahlrén, Hanna Eriksson och Emil Lager som förestått hyttkafét i år, fick mycket beröm av gästerna för god mat och ypperlig service.

Många idrottsintresserade ägnade en del av sommaren framför teven för att följa friidrotts-VM, som ju sägs vara Sveriges resultatmässigt bästa hittills. När det den 11 augusti anordnades hyttfest för andra gången denna sommar, visade det sig att Löaborna smittats av VM-yran.

Detta var en av de sällsynta tillfällen det regnade denna sommar, så gästerna hade beretts plats under tak i hyttans råstu', där järnet en gång slogs ut över sandgolvet. Plötsligt kläcktes idén om en lokal trestegstävling, och gästerna var inte sena på att nappa på idén.

För att få riktig fart i stegen togs ansatsen i den branta backen från vägen. Nedanför trappstegen rivstartade hopparna, försökte undvika det mesta av rullgruset i backen, duckade för dörren vid in-

och Löiaden slog rekord

Den 25 augusti avgjordes den tredje upplagan av Löiaden, sportklubbens lokala olympiska spel. I år lockades inte mindre än 80 deltagare, vilka stod för prestationer utöver det vanliga. 20 funktionärer hade anmält sitt intresse, och för första gång fördes resultaten in på data, där även åldersfaktorer räknades in.

Löpning, längdhopp, stövelkastning, kubb och fotbollsparkar stod på programmet. Dessutom anmäldes alla deltagare automatiskt till dragkampen. Ville man inte vara med, kunde man förstås säga ifrån. För första gången lottades deltagarna till de olika lagen, alla i olika åldrar. Det medförde jämnare lag, och gjorde att alla fick en plats.

Resultat pojkar 16-100 år: 1.

Stefan Westman, 2. Daniel Gunnarsson 3. Mikael Bergman.

Flickor 16-100 år: 1. Linn Ericsson, 2. Maria Jansson, 3. Gun Norling.

Pojkar 13-15 år: 1. Oscar Larsson.

Pojkar 10-12: 1. Emil Persson, 2. Mark Ericsson, 3. Adam Sundvall.

Flickor 10-12: 1. Sofia Elvenäs, 2. Johanna Carli, 3. Jonna Carlsson.

Pojkar 8-9: 1. Oscar Elisson, 2. Coffe Welamsson, 3. Filip Wieselgren.

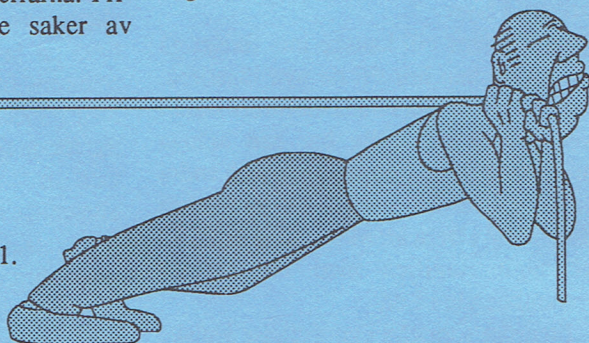
Flickor 8-9: 1. Anna Wieselgren, 2. Sofia Birging, 3. Julia Ardesjö.

Pojkar: 6-7: 1. Andreas Arvidsson, 2. Sixten Ardesjö, 3. Rasmus Welamsson.

Flickor 6-7: 1. Lina Aronsson, 2. Malin Sundvall, 3. Cassandra Elvenäs.

Pojkar 0-5: 1. Jesper Arvidsson, 2. Jonis Eriksson, 3. Leo Liljeborg.

Flickor 0-5: 1. Mary Long, 2. Carolina Alexandre, 3. Matilda Johnson.

Priserna i den individuella tävlingsgrenen var medaljer, stora, blanka och fina som om de hörde hemma i en riktig OS-tävling. De delades ut under kvällens knytkalas som hölls i Björkhagen.

Vinnare i dragkampen bland pojkarna blev lag Punschers med Stefan Westman, Daniel Gunnarsson, Mathias Roth, Zebulon Söderlund och Kalle Söderlund.

Gullepluttarna vann bland flickorna. I det laget ingick Åsa Gunnarsson, Lena Liljeborg, Lillemor Ardesjö, Anette Bogland och Penny Long. Tillsammans med det andra damlaget vann de över herrlaget i en hejdundrande dragkampsfinal.

Bland sex barnlag tog Tim Svensson, Simon Elvenäs, Fia Lindstedt och Oskar Larsson hem finalen.

Emil, Pippi och Madicken har börjat i Löa Skola

Löaskolans nionde år började med maskerad. I år firar Löa skola nioårsjubileum. Allt fler barn väljer friskolan, vilket betyder att man nu har inte mindre än 62 elever och tolv anställda.

Som brukligt fick barnen en läxa över sommarlovet. Denna gång var det att förbereda sig inför skolstarten som skulle gå i Astrid Lindgrens anda. Såväl barn som personal hade klätt ut sig. Här fanns flera upplagor av Herr Nilsson, Karlsson på taket, Pippi Långstrump, förstås, Madicken och Emil i Lönneberga med flera. Mycket imponerande och fint!

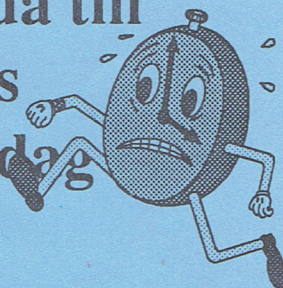
Varje klass samlades förstås i respektive klassrum. Sedan var det dags att ge sig i kast med äventyren på skolgården, som var uppbyggda i form av olika stationer. Barnen fick skjuta pilbåge mot den hemska draken Katla (som tur var bara i papp), kasta bollar in genom fönstren i Katthult (som turligt nog saknade glasrutor), klättra upp i sockerdrinkstrådet och klippa ned varsin sockerdricka och gå en tipspromenad med

frågor på Astrid Lindgren-tema. Barnen bjöds på grillspett och lät sig väl smaka.

Alltsammans filmades av Göte Bogland med den videokamera Lars Åby så vänligt skänkt till skolan. Så småningom, när personalen kan tekniken, ska föräldrar kunna beställa kopior av de filmer som spelats in på skolan.

Skynda till LUMs bytardag

På lördag den 22 september klockan 10-12 är det inlämning till bytardagen, som hålls dagen efter, den 23 september med försäljningstid kl. 15-17. Också det i Lokalen. Där byter företrädesvis barnkläder, skor och leksaker ägare. Allt ska i vanlig ordning vara märkt med namn och pris på avtagbar hushållstejp. Helt och rent måste alltsammans också vara.

Lekis har börjat

Med hösten återkommer en del arrangemang. Lekis har börjat i Lokalen, som vanligt med start 09.30 på måndagar. Alla daglediga mammor och pappor är välkomna att vara med tillsammans med sina barn. På torsdagar planeras för pyssel, sång och musik, samma tid, samma plats. Mer information kan man få genom LUM, Löa unga mammor.

Fritidsgård för Löas ungdomar

Löas unga har nu fått en egen fritidsgård. Den 7 september invigdes lokalen – som ligger just i Lokalen. Behovet av en fritidsgård har funnits till och från under åren. Nu har Löa Bygdegårdsförening ställt upp för att byns unga ska ha någonstans att vara under kvällstid. Ungdomssektionen ska inrymmas under Bygdegårdsföreningen, och ska fungera utan styrelse. Den ska drivas ideellt, men man hoppas förstås kunna få några bidrag till verksamheten.

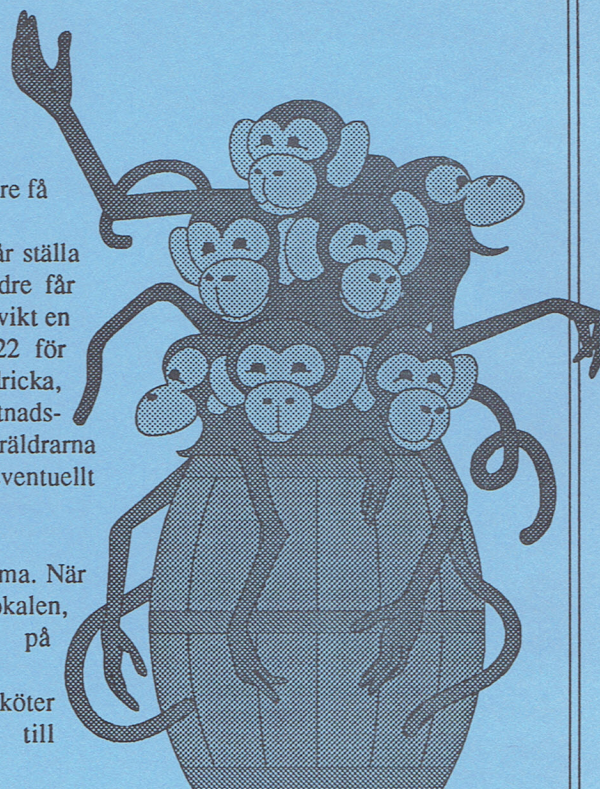
Ungdomsgården kommer att vara öppen varannan fredag mellan klockan 18 och 21.30, med start den 7 september. Gården ska vara öppen för ungdomar från tredje klass och uppåt. De yngre (tredje- och fjärdeklassare) får vara kvar

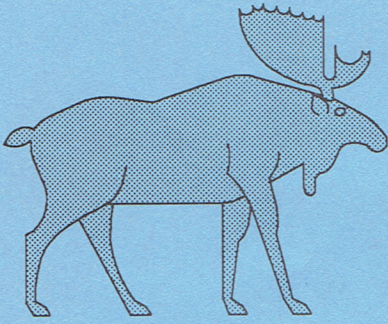
till klockan 20. Sedan kan de äldre få en stund för sig själva.

Detta innebär att de yngre får ställa fram möbler och annat. De äldre får städa undan. Redan nu har man vikt en halvtimme fram till klockan 22 för detta ändamål. Kafét ska servera dricka, godis och mackor till självkostnadspris, vilket de två vaktande föräldrarna ordnar med genom Löa Affärn. Eventuellt överskott tillfaller ungdomarna.

Två föräldrar vaktar enligt schema. När ett barn/ungdom kommer till lokalen, hamnar en förälder direkt på vaktarlistan.

Lillemor Ardesjö, 30076, sköter vaktlistor och anmälan till ungdomshuset.

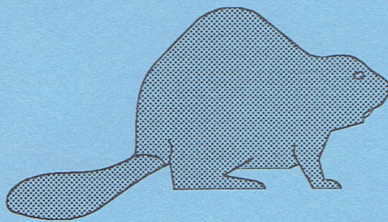

Jakt blir vilt

Löa Jaktvårdsområde har upphört. Men – lugn, bara lugn! – älgjakt kommer det förstås att bli ändå. Det kommer Löa Viltvårdsområde att sköta om. I enlighet med en lagförändring från 1 januari i år ska alla jaktvårdsområden försvinna. Istället blir det alltså viltvårdsområden. Ett begrepp som vill betona att det är viltet mer än jakten som ska vårdas. Samtidigt – får man hoppas – som viltvården ska ske med vårdad jakt.

Namnändringen till Löa Viltvårdsområde innebär också några EU-anpassade stadgeändringar. Dessa gäller framför allt den enskilde markägarens rätt att bestämma över sin egen mark, hur liten han eller hon än må vara. Jaktvårdsområdet hade rätt att med majoritetsbeslut köra över en mindre markägare på ett sätt som inte blir möjligt i Viltvårdsområdet. Gäller det skydds jakt av vissa rovdjur måste dock alla finna sig i en nödvändig samordning.

Älgjakten i Löa börjar måndagen 8 oktober. Årets kvot för de fyra jaktlagen inom Viltvårdsområdet är 30 älgar, varav 16 kalvar.

Bäversafari

Den som så önskar kan ge sig ut på bäversafari i Löa. Det behövs inga sakkunniga guider och stora arrangemang för det. Det är bara att promenera längs med eller ro ut på ån i kvällningen. Vänta – tyst och stilla! – så kommer det strax en bäver simmande. Och spåren av bävern, alla de gnagda träden, ser man ju överallt längs åns stränder.

Populär Pub

Bygdegårdens Pub-aftnar är populära. I somras prövades ett nytt grepp med uteservering. Över hundra personer kom och trivdes i Björkhagen i den vackra julikvällen. Nästa pub är planerad till lördagen före älgjakten, dvs 6 oktober. De som vill vara säkra på att inte missa några av dessa begivenheter bokar också in 15 december och 2 mars 2002 för en trevlig pubkväll i Löa Bygdegård.

Ny högtalaranläggning

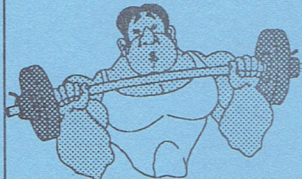
Från Bygdegårdsföreningen rapporteras också att en ny högtalaranläggning är införskaffad, istället för den som stals härförleden! Den nya anläggningen har sladdfri mikrofon och kan hyras ut till andra föreningar. Sportklubben premiär använde den med gott resultat vid årets Löiad. Tio nya och stadigare bord har också köpts in till Bygdegården.

Timmerhuset till kvarndammen

Det lilla timmerhus, som för ett par år sedan byggdes på hyttbacken av deltagarna i en timringskurs, har nu flyttats till kvarnen och ställt på den gamla grunden vid dammen. Med hjälp av en grävskopa och Torbjörn Elvenäs flakvagn samt Eric Gunnarsson som dirigent gick jobbet galant på ett par timmar. Kvarnlaget har fått byggnadstillstånd för huset, som ska kunna användas av laxfiskare och andra som vill rasta en stund vid kvarndammen. Huset ska förses med tak under hösten och färdigställas slutligt i vår efter länsantikvariens råd. Vem som ska stå för kostnaderna är dock i skrivande stund okänt.

Bropeng för vinterunderhåll?

Gamla landsvägsbron, som ju byn fått ansvar för själv nu, har plogats och sandats under två vintrar. Något som de som använder bron säkert uppskattat. Ett litet bekymmer är dock att sådant drar med sig kostnader. Nu har Löa Hyttelag betalat den hittills uppkomna räkningen på 3 625 kr. Men detta ligger ju knappast inom hyttelagets verksamhetsområde och hur det ska bli i fortsättningen är det ingen som vet. En mjölkkruka vid brofästet att lägga en bropeng i för varje övergång har föreslagits. Andra och gärna bättre förslag mottages tacksamt av byalagen.

Bastun flyttas till plan

Kur'n vid plan blir bara större och större. För närvarande byggs den ut med 30 kvm till, som kommer att rymma ett nytt styrketräningsrum. Det gamla utrymmet för styrketräning får istället ge plats för bastu och omklädningsrum. Bastun vid skolan är utdömd av brandmyndigheterna och den kommer alltså att pensioneras när den nya blir klar. Förutom av alla sportaktivister på plan ska bastun kunna nyttjas av såväl skolan som allmänheten.

Sportklubben hoppas på att byggande till största delen ska kunna ske med frivilliga arbetsinsatser.

Höstens aktiviteter med gymnastik, pingis, volleyboll mm kommer i gång efter älgjakten. Håll utkik efter anslag vid affärn för dagar och tider.

Har du sett Löa Hytta?

Det finns säkert löabor som inte själva varit med på en rundvandring i hyttan, kvarnen och sågen. En brist som kan åtgärdas

**söndagen
21 okt kl 14.**

Hembygdsföreningen ordnar en vandring i och omkring våra kulturhistoriska minnesmärken. Ulf Johansson blir guide och turen beräknas ta två timmar.